

Sygnatura akt I C 700/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 października 2023 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. kwotę 9.150,72 zł (słownie złotych: dziewięć tysięcy sto pięćdziesiąt 72/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi następująco:

- od kwoty 7.402,45 zł od dnia 22.06.2022r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 184,50 zł od dnia 22.01.2023r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.563,77 zł od dnia 20.09.2023r. do dnia zapłaty;

dalej idące powództwo oddala;

zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. kwotę 3.517,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia orzeczenia do dnia zapłaty;

przyznaje biegłemu J. W. od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze) kwotę 345,22 zł tytułem wynagrodzenia za stawiennictwo na rozprawie;

nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze) kwotę 855,66 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygnatura akt I C 700/22

Sygnatura akt I C 700/22

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 listopada 2022 r. (k. 2-18) strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 7.586,95 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 7.402,45 zł od dnia 15.06.2022 r. do dnia zapłaty i od kwoty 184,50 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 9 maja 2022 r. doszło do zdarzenia drogowego w którym uszkodzony został należący do K. K. pojazd marki V. (...) o numerze rej. (...). Po zgłoszeniu szkody stronie pozwanej, będącej ubezpieczycielem pojazdu, którym poruszał się sprawca kolizji, uznała ona swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłaciła poszkodowanej kwotę 5.020,01 zł tytułem odszkodowania. Poszkodowana uznając, że przyznane na etapie postępowania likwidacyjnego odszkodowanie nie zrekompensowało w całości szkody powstałej w jej majątku, zlecił rzeczoznawcy samochodowemu sporządzenie prywatnej opinii technicznej. Z przeprowadzonej ekspertyzy wynikało, że koszt naprawy pojazdu wynosił 12.422,46 zł. W dniu 21 czerwca 2022 r. K. K. dokonała na rzecz strony powodowej przelewu wierzytelności obejmujących należności przysługującej jej z tytułu odszkodowania za szkodę poniesioną w wypadku z 9 maja 2022 r.

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 stycznia 2023 (k. 27-31) strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany ubezpieczyciel zakwestionował roszczenia powoda co do wysokości należnego odszkodowania, wskazując, że dokonał już wypłaty odszkodowania w łącznej kwocie 5.020,01 zł z tytułu stwierdzenia w uszkodzonym pojeździe szkody częściowej. Strona pozwana podkreśliła ponadto, że poszkodowana K. K. dokonała przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji za kwotę wypłaconego odszkodowania i tym samym nie doznała uszczerbku majątkowego w wysokości dochodzonej pozwem. Strona pozwana podniosła także, że niezasadnym jest żądanie zapłaty równowartości hipotetycznych kosztów naprawy uwzględniających wyłącznie części oryginalne, skoro pojazd poszkodowanej w dacie kolizji był 13 letni i nie był objęty gwarancją producenta.

Pismem z 3 sierpnia 2023 r. (k-82) strona powodowa rozszerzyła żądanie pozwu o dlszą kwotę 1.563,77 zł uzasadniając to tym, że wysokość należnego odszkodowania wynosiła 13.986,23 zł, a przy zapłacie przez ubezpieczyciela kwoty 5.020,01 zł, do zapłaty pozostała kwota 9.150,72 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 maja 2022 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki V. o numerze rej. (...) należący do K. K..

Pojazd, którym poruszał się sprawca szkody, był objęty ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z (...) S.A. z siedzibą w W.. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody bezpośrednio u tego ubezpieczyciela, który wszczął postępowanie likwidacyjne, przyjmując na siebie odpowiedzialność co do zasady.

Strona pozwana przyznała odszkodowanie w wysokości 5.020,01 zł.

(okoliczności bezsporne)

K. K. nie zgodziła się z wysokością przyznanego odszkodowania i zlecił przeprowadzenie prywatnej ekspertyzy, w której rzeczoznawca samochodowy ustalił, że koszty naprawy pojazdu marki V. (...) numerze rej. (...) wynosiły 12.422,46zł. W zakresie sporządzenia tej kalkulacji poszkodowana poniosła koszty w wysokości 184,50 zł.

Dowód:

kalkulacja naprawy nr (...) z dnia 10.06 2022 r., k. 12-13,

faktura nr (...) z dnia 10.06. 2022 r., k. 18.

W dniu 21.06.2022 r. poszkodowana K. K. zawarła ze strona powodową umowę przelewu wierzytelności przysługujących jej należności z tytułu szkody poniesionej w wypadku z 9.05.2022 r

Dowód:

umowa przelewu wierzytelności z 21.06.2022 r. k.- 14-15,

Po otrzymaniu pieniędzy od ubezpieczyciela partner poszkodowanej K. K. zajął się kwestią remontu pojazdu i po jego częściowej naprawie poszkodowana i jej partner zdecydowali się sprzedać pojazd.

Dowód:

- zeznania K. K. na rozprawie w dniu 15 marca 2023 r.

Pojazd poszkodowanej w chwili zdarzenia z dnia 9 maja 2022 r. nie posiadał uszkodzeń niezwiązanych ze szkodą, a zamontowane w nim części były oryginalne. W uszkodzonym pojeździe nie przeprowadzono wcześniej napraw blacharsko-lakierniczych.

Koszty naprawy pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych i obowiązujących w warsztatach nieautoryzowanych stawkach za roboczogodzinę robót blacharsko – lakierniczych 120/125 zł wynosiły 13.986,23 zł. Sporządzona przez zakład ubezpieczeń kalkulacja kosztów naprawy wykonana w systemie A. zawierała nieprawidłowości co do potrącenia cen materiałów lakierniczych w wysokości 33% i zaniżone stawki z roboczogodzinę w wysokości 50/50 zł netto

Dowód:

opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej inż. J. W. k-54- 67 i dołączony do niej Raport Rzecznika (...) dot. Wytycznych nadzorczych w sprawie likwidacji szkód komunikacyjnych a praktyki zakładów ubezpieczeń k-68-69, wyjaśnienia do opinii złożone przez biegłego na rozprawie w dniu 18.10.2023 r. k.-117.

Sąd zważył, co następuje:

Ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy sąd dokonał w głównej mierze na podstawie dokumentacji zgromadzonej przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego i opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej inż. J. W., który w sposób wszechstronny przeprowadził analizę ustaleń stron (kalkulacja szkody sporządzona przez stronę pozwaną oraz kosztorys sporządzony na zlecenie poszkodowanej) co do wysokości odszkodowania należnego poszkodowanej, a później cesjonariuszowi.

Biegły wskazał, że przy braku danych co do wcześniejszych napraw samochodu, jego restytucja powinna uwzględniać naprawę przy użyciu części oryginalnych producenta. Krytycznie ocenił mechanizm potrącenia w kalkulacji szkody w ramach postępowania likwidacyjnego, cen materiałów według powierzchni w wysokości 33 % wskazując, że lakierowania musiało dotyczyć całego pojazdu. Podobnie też przytoczył dane z Raportu Rzecznika (...), które wskazywały na zniżenie przez ubezpieczyciela wyliczenia kosztów robocizny za roboty lakierniczo – blacharskie. Na rozprawie w dniu 18 października 2023 r. biegły odniósł się w przekonujący sposób do zastrzeżeń strony pozwanej do treści pisemnej opinii, wskazując na ich niezasadność.

Tym samym jako uzasadnione koszty naprawy uszkodzonego w wypadku z 9 maja 2022 r. samochodu V (...), należało przyjąć za biegłym kwotę 13.986,23 zł.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą jest każdy uszczerbek w prawie chronionych dobrach, z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Szkada majątkowa obejmuje rzeczywistą stratę (damnum emergens) oraz utracone korzyści (lucrum cessans). Według przepisu art.

363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budziła wątpliwości Sądu odpowiedzialność sprawcy zdarzenia drogowego, którego pojazd był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela. Nie było to również przedmiotem sporu w toku bezpośredniej likwidacji szkody, albowiem ubezpieczyciel wypłacił na rzecz poszkodowanej kwotę 5.022,01 zł, uznając, że zachodził szkoda częściowa.

Z uwagi na wyrażone w odpowiedzi na pozew stanowisko strony pozwanej co do zakresu należnego poszkodowanemu odszkodowania, wskazać należy najbardziej aktualne orzecznictwo Sądu Najwyższego, tj. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r II CNP 43/17, LEX nr 2490615 i przywołane tam inne orzeczenia tegoż Sądu, zgodnie z którym powstanie roszczenia w stosunku do ubezpieczyciela o zapłacenie odszkodowania, a tym samym jego zakres, nie zależą od tego, czy poszkodowany dokonał restytucji i czy w ogóle ma taki zamiar. Innymi słowy, niezależnie od tego, czy poszkodowany dokonał już odpowiedniej naprawy samochodu, to „sam obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela pojawił się już z chwilą wyrządzenia poszkodowanemu szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu i czy w ogóle zamierzał go naprawić” (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2018 r. II CNP 32/17, LEX nr 2497991).

Podsumowując wcześniejsze rozważania należy podzielić stanowisko zaprezentowane przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w jego wyroku z dnia 27 lutego 2020 r. (sygn. akt V ACa 599/19, LEX nr 3007953), gdzie stwierdził, że naprawa uszkodzonego pojazdu nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania, istotne znaczenie ma bowiem sam fakt powstania szkody, a nie jej naprawienie. Z kolei koszt naprawy uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym pojazdu, nieprzewyższający jego wartości sprzed wypadku, nie jest nadmierny w rozumieniu art. 363 § 1 k.c. (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt I ACa 379/17, LEX nr 2405139), dlatego należy uznać, że z nadmiernymi kosztami naprawy uszkodzonego pojazdu będziemy mieć do czynienia wyłącznie w sytuacji, gdy będą one przewyższać jego wartość rynkową ustaloną na dzień powstania szkody.

Poszkodowana zeznała, że za uzyskane od ubezpieczyciela pieniądze udało się naprawić tylko część szkód i sprzedała samochód w stanie uszkodzonym. Nie ma podstaw, by kwestionować prawdziwość tych zeznań, szczególnie gdy z opinii biegłego wynika, jakie były uzasadnione koszty naprawy.

W tych warunkach, po rozszerzeniu powództwa, zasądzono od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 9.150,72 zł. Na kwotę tę składają się: 8.966,22 zł – dopłata do kosztów naprawy pojazdu i 184,50 zł – koszt zleconej przez poszkodowaną opinii. Skoro uzasadnione koszty naprawy pojazdu wynosiły 13.986,23 zł, a ubezpieczyciel zapłacił kwotę 5.022,01 zł, to pozostał do zapłaty kwota 8.966,22 zł z tytułu zwrotu uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu. Strona powodowa żądanie zapłaty 7.402,22 zł zgłosiła w trakcie postępowania likwidacyjnego. Odsetki liczone od powyższej kwoty od dnia 22 czerwca 2022 r. do dnia zapłaty należą się za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego (art. 481 k.c.), a termin spełnienia świadczenia przez ubezpieczyciela wynika z art. 817 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Poszkodowana żądanie co do tej kwoty zgłosiła 22 maja 2022 r. i 30 dniowy termin spełnienia świadczenia upłynął 21 czerwca, stąd odsetki za opóźnienie zasądzono 22 czerwca 2022 r. Żądanie zapłaty kwoty 1.563,77 zł zostało doręczone stronie pozwanej 21.08.2023 r. stąd odsetki od tej kwoty należne były po upływie 30 dni tj. od 20.09.2023 r.

Nie może budzić wątpliwości, że do należnych kosztów odszkodowania należą koszty poniesione przez poszkodowaną na prywatną kalkulację szkody. Opinia ta dawała poszkodowanej podstawy - jak się okazało uzasadnione - do kwestionowania wypłaconego przez ubezpieczyciela odszkodowania. Odsetki ustawowe za opóźnienie należały się stronie powodowej z tego tytułu po 30 dniach od doręczenia pozwu stronie pozwanej.

Powyższe przesadziło o oddaleniu powództwa w części w zakresie żądania odsetkowego.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 2 k.p.c., zgodnie z którym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów procesu, jeżeli przeciwnik uległ tylko co nieznacznej części swego żądania. Tak było w niniejszej sprawie, strona powodowa przegrała sprawę w minimalnym zakresie – codo części żądania odsetkowego

Strona powodowa poniosła łącznie koszty procesu w wysokości 3.517,00 zł, na które składały się: kwota 700,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na kwotę 1 800,00 zł na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2018 r., poz. 265), opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł, 1.000,00 zł – zaliczka na opinię biegłego.

W punkcie IV wyroku przyznano biegłemu sądowemu J. W. dodatkowe wynagrodzenie w kwocie 345,22 zł – za stawiennictwo na rozprawie w dniu 18 października 2023 r. i złożenie wyjaśnień do sporządzonej na potrzeby niniejszej sprawy opinii – w wysokości zgodnej z przedłożoną przez biegłego fakturą (k. 147).

Z kolei w punkcie V nakazano stronie pozwanej (na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sadu Rejonowego w Kamiennej Górze) kwotę 855,66 zł stanowiącą równowartość wydatków wyłożonych tymczasowo Przez Skarb Państwa.